

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LVII (51) • ŠTEV. (Nº) 35

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES • 27 de agosto - 27. avgusta 1998

Od Martina Fierro do Zbornika

So stvari, ki so emblematične, reprezentativne, ki same po sebi predstavljajo neko osebo ali določeno skupnost. Je to lahko slika, grb, jed, obleka. Lahko je pesem, lahko - knjiga.

Dolga leta je bil slovenski prevod Martina Fierro predmet, ki je bil značilen za slovensko skupnost v Argentini. Ponosni smo bili na to knjigo zaradi vsega, kar je simbolizirala. Edinstvena v slovenskem knjižnem svetu je predstavljala spojitve dveh svetov. Argentinski svet po vsebini in junaku zgodbe, slovenskega po izrednem prevodu dr. Tineta Debeljaka in sodelavcev umetnikov, po vzorni grafični predstavitvi knjige in zlasti po tem, kar smo čutili z njo.

Zato ni čudno da smo skozi dolga leta imel to knjigo kot najbolj zanimiv, originalen in cenjen dar. Odnasali so ga domala vsi obiskovalci iz domovine, pa tudi iz drugih slovenskih skupnosti širom sveta. Ponesli smo Martina Fierro v slovenska mesta in vasi, med sorodnike in prijatelje, v kulturne, politične in verske kroge. Tako pridno in vestno smo to delali, da je koncem koncev knjige - zmanjkalo. Pošli so zadnji izvodi prav v trenutku, ko je nastajal naš Zbornik. To gotovo ni golo naključje.

Ste si že ogledali novi Zbornik? Če malo pomislite, boste prišli do zanimivih zaključkov. Vsaj meni se je tako pripetilo. Celo vsebinske sličnosti sem našel med eno in drugo knjigo. Martin Fierro predstavlja usodo človeka v izrednih zgodovinskih okoliščinah. Junak je neke vrste izobčenec, ki se bori za življenje in išče poti v neizmeri širini pame. V Zborniku pa najdemo povest naše skupnosti, ki je bila tudi vržena v brezneznost obal Reke srebra, kjer v izrednih okoliščinah išče novih poti in si ustvarja novo življenje. Seveda je neka bistvena razlika: Martin Fierro je gavč, po duši nomad. Naši skupnosti pa je bistvena potreba zasidranosti. In prav to je bilo vzrok, da so na tem neskončnem prostoru pričeli rasti naši družinski in skupni domovi.

Zbornik opisuje rojstvo in rast slovenske skupnosti v Argentini. V okviru zgodovine naše osrednje organizacije Zedinjene

Slovenije lahko sledimo razvoju slovenstva v novi domovini: šolstvo, kultura, časopisje, organizacije, prireditve. Tu so vsi naši skupni Domovi. Naša srečanja in naši razhodi, skupno delo in spori - zakaj bi jih zanikali, saj so bili in so del vsakdanjosti in nam dajejo tisti potrebni človeški obraz. Skratka, knjiga je skupek našega veselja in naše žalosti. Odhajali so mnogi prvih stebrov, slovenske grče so omahovale v tujo zemljo. A na njihovo mesto so stopali novi, celo že tukaj rojeni rodovi. Vse to je v knjigi opisano z znanstveno natančnostjo a tudi z globokim čutenjem in doživetostjo. Res je Martin Fierro spisan v verzih; a v Zborniku je toliko poezije! Po vsebini je en sam mogočen spev slovenstvu.

Martin Fierro je preplul in preletel ocean in ga danes lahko najdemo marsikje v Sloveniji. Prvi izvodi Zbornika so prišli v roke naših koroških rojakov in že nastopajo pot čez ocean. Ko pišemo te vrstice, sta dve knjigi tudi že v Sloveniji. Odnese jih je rojak, da jih podari sorodnikom, „da bodo vedeli, kako smo živeli...“ Zbornik, ki je neprecenljive zgodovinske vrednosti, bo pričal o nas širom sveta. Tisti, ki so delo zastavili, so se zavedali, da s tem postavljajo trajen spomenik vsem, ki so z žrtvami in vztrajnostjo gradili naš „čudež“.

Še neka sličnost mi prihaja na misel v tej primerjavi. Ko je bil dotiskan Martin Fierro, so se mnogi spraševali, kam se bo spravilo toliko izvodov, ki jih bodo „gotovo nekoč miši zglodale“. Zanimivo je bilo slediti povpraševanju po zadnjih izvodi in žalosti sprčo dejstva, da so domala vsi pošli. Zato bi svetoval rojakom, naj pohitijo z nakupom. Na koncu Zbornika je tudi povzetek v španščini in angleščini. Naj pomislijo na sorodnike, prijatelje, znanke, na vse, katerim bi želeli Zbornik podariti in naj ga že danes kupijo, da ne bo potem povpraševanja in žalosti nad zamujeno priložnostjo. Vsem pa želim zanimivega branja, soglašanja, polemike... Predvsem pa, da se jim ob tej izredni knjigi porodi ponos, kajti „čudeži“ se ne dogajajo vsak dan...

Tone Mizerit

Erazmov viteški turnir '98

V Predjami so letos že četrtri pripravili Erazmov viteški turnir. Začetek prireditve sta na ploščadi pred gradom oznanila herald in bobnar. Vitezi, ki so s svojimi oprodami in paži v Predjami taborili, so se preizkusili v različnih spretnostih, osrednji del pa je bil turnir po sistemu izzivanja oziroma bodenja s sulico.

Po končanem merjenju moči je zlahtna gospoda podelila nagrade najboljšemu bojevniku turnirja, najboljšemu viteškemu bojevniku in najbolj hrabremu bojevniku turnirja. Zmagovalec pa si je po posebnem protokolu izbral srčno kraljico turnirja.

Stara Ljubljana je znova oživela

Noč v stari Ljubljani je tudi letos, tokrat že devetiti, zvalila Ljubljancane na plano in razgibala opustele ljubljanske ulice. Prireditve je potekala tri dni, in sicer od 21. do 23. avgusta po vsej Ljubljani.

Na Kongresnem in Mestnem trgu, Čevlarskem mostu in Levstikovem trgu so se v večernih in popoldanskih urah zvrstili razgibanejši izvajalci. Nedeljsko popoldne

je bilo živahno na Trnovskem pristanu, kjer so v vodi potekale športne igre.

Posebnost dogodka so bili mnogi glasbeni izvajalci, ki so nastopali poleg tistih na glavnih odrih. Organizatorji namreč spodbujajo spontano ulično muziciranje izven omenjenih prizoriščnih prostorov, kar je še dodatno razgibalo mestni utrip in oživilo vse kote in kotičke mestnih ulic.

Slovenija v New Yorku

Državni sekretar v zunanjem ministrstvu Ernest Petrič se, mudi v New Yorku. Sestal se je s predstavniki držav članic VS ZN, ki mu v avgustu predseduje Slovenija. „Kot koordinator v Zunanjem ministrstvu sem si želel ogledati, kako poteka delo slovenske misije, v kakšnih razmerah delujejo naši diplomati, s katerimi na ministrstvu vsakodnevno usklajujemo delo. Moj obisk pa sovpada tudi z dvema pomebnima temama, ki bosta ta teden v obravnavi v VS; ena od teh je Kosovo, kjer ima Slovenija svoje interese,“ je dejal državni sekretar Petrič. Na vprašanje, kateri so ti interesi, je odgovoril, da je na prvem mestu prispevek Slovenije k stabilizaciji razmer in preprečitvi humanitarne katastrofe. Slovenija kot nekdanja članica skupne Jugoslavije pozna razmere na omenjenem območju in lahko prispeva k iskanju soglasja o reševanju kosovske krize na ravni ZN. Dodal je, da je pri kosovski krizi opaziti pozitivne premike, saj naj bi kmalu prišlo do pogajanj

med sprtimi stranmi, kar je tudi v interesu Slovenije. VS naj bi še v tem tednu sprejel ukrep v obliki predsedniške izjave, pri oblikovanju katere aktivno sodeluje.

Sešel se je z vsemi 14 predstavniki držav članic VS. Poleg tega se je udeležil večerje Ameriško-slovenskega poslovnega sveta, na kateri je bila tudi nova ameriška veleposlanica v Sloveniji Nancy Halliday Elly-Raphael, ki bo dolžnosti v Ljubljani uradno prevzela 1. septembra. „Med obiskom v New Yorku sem se seznanil z delom naše misije v VS, sodeloval na sejah VS in opravil več pogovorov. Delo slovenske misije v VS lahko ocenim kot zelo dobro, enako kot komunikacijo med misijo in MZZ v Ljubljani. Ob tem moram poudariti, da je članstvo Slovenije v VS seveda pomembna zadeva, vendar ne edina, saj smo na MZZ tudi pod pritiskom drugih problemov, ki nas bolj neposredno zadevajo; med njimi so na primer odnosi s sosednjimi državami in EZ,“ je dejal državni sekretar Petrič.

Slovenija-Hrvaška

SESTANEK ZUNANJH MINISTROV

DOLG ZA ELEKTRIKO

Slovensko zunanje ministrstvo (MZZ) je potrdilo, da se bosta zunanja ministra Slovenije in Hrvaške, Boris Frlec in Mate Granič, srečala 25. avgusta. Ministra bosta pregledala celoten spekter slovensko-hrvaških odnosov, s posebnim poudarkom na odprtih vprašanjih označevanja meddržavne meje in jedrske elektrarne Krško. MZZ pripravlja izčrpan stališče in pojasnilo v zvezi s podeljevanjem hišnih števil s strani Geodetske uprave RS posameznim posilcem iz zaselkov, ki ležijo južno od reke Dragonje na ozemlju, ki je še predmet pogajanj mešane diplomatske komisije. Hrvaška stran naj bi na sestanku predlagala pospešitev dela izvedencev za kopensko mejo ter izrazila pripravljenost, da bi dosegli končno rešitev s kompromisom. Slovenska diplomacija zagotavlja, da je Slovenija pripravljena najti rešitve za dvostranske probleme. Srečanje ministrov je izjemno potrebno, saj so se v zadnjem času odnosi s sosednjo državo poslabšali. Ljubljana pa želi v potrpežljivih pogajanjih ustvariti podlago za pristne odnose s Hrvaško.

Hrvaško elektrogospodarstvo (HEP) bi moralo 20. avgusta NEK plačati nov račun za julij v višini 503 milijone SIT, od tega približno 433 milijonov SIT za električno energijo in 70,3 milijona SIT za obveznosti za razgradnjo. Ker se to ni zgodilo, se je hrvaški dolg za letos dobavljeno električno energijo in stroške dekomisije povzpел s prejšnjih nekaj manj kot 2,8 milijarde SIT na približno 3,3 milijarde dolarjev. V ELES so povedali, da sta oba daljnovoda proti Hrvaški nenehno vključena, sosednja država pa z njiju jemlje samo električno energijo iz tranzita. Zadnje plačilo je prispelo 11. avgusta, ko je hrvaška stran poravnala 129 milijonov SIT dolga in takrat se je njen dolg za letos dobavljeno električno energijo zmanjšal na približno 2,2 milijarde SIT (k temu pa je bilo treba prišteti še skoraj 631 milijonov SIT za stroške razgradnje). Sejo poslovnega odbora NEK naj sklicali kmalu po napovedanem srečanju zunanjih in gospodarskih ministrov (Boris Frlec in Mate Granič ter Metod Dragonja in Nenad Porog) obeh držav.

Čestitke ob praznovanju 50. obletnice Zedinjene Slovenije

Spoštovani predsednik Marjan Loboda in argentinski rojaki

V imenu Avstralske slovenske konference SSK in naših rojakov vam ob praznovanju 50. obletnice Zedinjene Slovenije in ob 50. obletnici tednika „Svobodna Slovenija“ iskreno čestitamo in želimo mnogo uspehov tudi v bodoče. Zavedamo se veličine vašega dela in občudovanja vrednih svetlih uspehov, ki so nedvomno sad ogromnega dela, žrtve in ljubezni do domovine in vsega slovenstva. Vaših uspehov se veselimo tudi ostali slovenski rojaki po svetu, saj ste nam vsem sveta vzgled. Naj dobri Bog še dalje blagoslovlja vaše plemenito delo in vam bogato poplača za vse nesebične žrtve. Srečno!

Jožica Gerden

Tajnica Avstralske slovenske konference

STRAN 3:

Zgodovina kot cedilo

Naša skupnost živi!

Argentinski časopis „Río Negro“ iz Gral. Roca je ob 70-letnici Dinka Bertonec opisal njegovo delovanje v Argentini kot znanega andinista in smučarskega prvaka v slalomu leta 1955. Dinko je bil član prve argentinske ekspedicije na Himalajo, ki je v letu 1954 dospela do višine 8.167 m. gore Dhaulagiri, to je malo pod njenim vrhom. Ta podvig je opisal v knjigi „Dhaulagiri - Slovenec v argentinski odpravi na Himalajo“. Napisala sta jo dr. Arko in Bertonec, izdala in založila jo je SKA v Buenos Airesu leta 1956, opremil pa jo je Milan Volčevšek.

V Mendozi so dijaki dvoletnega ciklusa Slovenskega tečaja za srednješolce uspešno organizirali prireditev „Peña folklórica“ ob sodelovanju več folklornih skupin.

V četrtek, 13. avgusta je bila seja upravnega sveta Zedinjene Slovenije, katero je vodil predsednik ZS, Marjan Loboda. Predmet razgovora je bilo pripravljanje praznovanja 50 let Zedinjene Slovenije in 50 let izhajanja tednika Svobodna Slovenija v Argentini. Slovesno praznovanje teh dveh obletnic je bilo v soboto, 15. avgusta v Slovenski hiši. Pričelo se je s sv. mašo za rajne odbornike in člane, katero je daroval msgr. Jože Škerbec. Sledil je poklon pred spomenikom žrtvam vojne in revolucije. V dvorani škofa dr. Gregorija Rožmana je bila slavnostna akademija. Govorila sta predsednik Zedinjene Slovenije Marjan Loboda in urednik Svobodne Slovenije Tine Debeljak.

Križev pot Slovencev

KOČEVSKI ROG, 1998

PETA POSTAJA

Njihovi Simoni so strojevodje, posamezni stražarji s srcem in šoferji, ki jim kolikortoliko pomagajo nositi križ, ki so jim ga naložili.

Sledile so čestitke vseh predsednikov krajevnih Domov ter pozdravi zastopnikov mešanega pevskega zbora iz Sel na Koroškem. Lic. Albin Magister je predstavil Zbornik. Nato je sledil slavnostni koncert omenjenega pevskega zbora. Udeležencem je bila na ogled razstava vseh letnikov časopisa in knjižnih izdaj Svobodne Slovenije. Istočasno je bila priložnost za nakup zgodovinskega Zbornika.

V sredo, 12. avgusta je bilo v Teatro Coliseo v Avellanedi zborovsko srečanje, katerega se je udeležil Mladinski pevski zbor Našega doma v San Justo pod vodstvom ge. Andrejke Selan Vombergar.

Dne 15. in 16. avgusta je bila Narodna zborovska prireditev „Cantoral“ v mestu La Cumbre v Cordobi. Udeležil se ga je Mladinski pevski zbor iz Našega doma iz San Justa pod vodstvom dirigentke ge. Andrejke Selan Vombergar in spremstvu staršev in prijateljev nastopajočih.

V nedeljo, 16. avgusta je bilo vsakoletno romanje naših rojakov v Lourdes. Litanije Matere božje in romarsko sv. mašo je vodil msgr. Jože Škerbec ob asistenci slovenskih dušnih pastirjev, med romanjem je prepeval Mešani pevski zbor iz Sel na Koroškem. Ob lepem vremenu se je romanja udeležilo veliko naših rojakov.

V soboto, 22. avgusta je bilo odprtje razstave akvarelov Ivana Bukovca pod okriljem Slovenske kulturne akcije.

Po odprtju razstave so Slovenski krščanski demokrati pripravili predavanje lic. Marjana Schiffererja, predsednika parlamentarne komisije za Slovence po svetu. Predavanje je imelo naslov „Družbeno politični položaj v Sloveniji“.

Isti večer je Mešani pevski zbor iz Sel na Koroškem imel koncert v San Martinu. Sledila je okusna večerja, ki je bila lepo obiskana.

V petek, 21. avgusta je Slovensko latinskoameriška trgovska zbornica priredila s Slomškovim domom predavanje lic. Marjana Schiffererja - poslanca Državnega zbora RS - pod naslovom „Gospodarsko socialno stanje v Sloveniji“.

V nedeljo, 23. avgusta je bil v Carapachayu Mladinski dan, ki se je pričel s tekmami. Sledilo je dviganje zastav, nato sv. maša, po skupnem kosilu je bil kulturni program, na katerem je sodeloval Mešani pevski zbor iz Sel na Koroškem. Prireditev je zaključila prosta zabava.

Tisk. ref. Zedinjene Slovenije

SEDEMNAJSTI ČIPKARSKI FESTIVAL V IDRJI

V Idriji so tudi letos pripravili tradicionalni čipkarski festival, že sedemnajsti po vrsti. Enotedenska prireditev je uradno začela z dvigom zastave festivala, ki jo je oblikoval Oskar Kogoj. Osrednja prireditev pa je bila nedeljsko tekmovanje za otroke in odrasle v klekljanju.

Uvodna slovesnost tokrat ni vključevala modne revije izdelkov z všito idrijsko čipko, saj so namesto tega predstavili idrijsko nošo. Ostaja pa lani uvedena razstava natečaja za idrijsko čipko leta '98; zmagovalna čipka bo postala del stalne razstave mestnega muzeja. Na ogled je bila na ogled tudi gostujoča razstava klekljarskega centra iz Barcelone ter razstava članic združenja slovenskih klekljaric s temo Pogri-njek za dva, v Spodnji Idriji pa so predstavili čipko kot poslovno darilo.

V času festivala so si ogledali tudi idrijske znamenitosti, ki so del tamkajšnje rudarske tradicije: Antonijev rov in rudarsko hišo, zbirke na gradu Gewerkenege ter jašek Frančiške z zbirko starih rudniških strojev in naprav.

Iz življenja v Argentini

Tone Mizerit

Te dni prisostvujemo izrednim napotom vlade, da bi storila korak naprej v socialnem in gospodarskem urejanju države. Ta korak predvideva dvojno potezo: sprememba davčne zakonodaje in pa delavske fleksibilizacije. A stvar je vedno bolj zapletena.

MANJŠINSKA VEČINA

Te točke smo se mnogokrat že dotaknili. Svoj čas, še za dobe ko je bil gospodarski minister Domingo Cavallo, smo pisali, da ima vlada najhujšo opozicijo v lastnih vrstah. To na neki način še vedno drži.

Peronizem ima v senatu absolutno večino. Svoj čas je imel lastno večino tudi v poslanski zbornici, pa jo je zapravil na zadnjih volitvah, ko je Povezavi uspelo močno napredovati. Vendar vlada vedno lahko računa na zaveznike, manjše stranke provincijskega izvora, ki so pripravljene za prilično ceno raznih ugodnosti podpreti vladne osnutke. Po enostavni logiki vlada torej ne bi smela imeti težav za zakonsko izpeljavo potrebnih ukrepov.

Vendar stvarnost je drugačna. Vprašanje delavske fleksibilizacije se npr. vleče že leta in leta. Dejansko od samega spočetka sedanjega gospodarskega modela in nekoliko bliže v času in v nuji, od začetka drugega Menemovega mandata. Davčni sistem je sicer doživel že mnogo sprememb, a sedaj potrebni ukrepi tudi ne najdejo odmeva pri vladnih poslancih.

Če se vprašamo po razlogu, je odgovor vedno isti. Vlada trpi zaradi notranje opozicije. Peronizem ni monolit. Znova se moramo vrniti v tolikokrat omenjeno dejstvo, da dejansko niti ni stranka: peronizem se je rodil kot gibanje in ima številne značilnosti gibanja, ko je časovno že prerasel pol stoletja. Da so se od vsega začetka peronisti sami tega zavedali, lahko razberemo iz njihove himne (povz k združenju: „todos unidos“), praktične posledice pa beležimo vsak dan. General Peron je še lahko s trdo ali pa spretno roko vodil to gibanje po enotni poti, a je že sam tudi videl razkroj, ko so se mu na samem majskem trgo zoperstavili Montoneros.

Menem je v začetku prvega mandata kazal skoraj slično moč. Uspelo mu je obvladati osrčje stranke in domala vse njene skupine. Tedaj je celo po mili volji sukal težko strukturo peronističnega sindikalizma. A čas se je spremenil in nekaj zmagoviti menemizem ima vedno večje težave. To odmeva tudi v kongresu, kjer zadnje čase marsikatero važno vprašanje ne morejo spraviti z mrtve točke. Tako je tudi v omenjeni zadevi davčne in delavske zakonodaje. Opozicija igra vlogo opazovalca, ki stopi v areno le, ko vladi uspe doseči potrebni kvorum. To pa je vedno težje.

NI TAKO SMEŠNO

Gotovo se je spričo tega stanja v glavi vodje Solidarne fronte (ki je Carlos „Chacho“ Alvarez) porodila ideja, da je ponudil vladi neke vrste „sporazum za vladanje“. To zadevo je treba jemati precej previdno v roke. Popolnoma jasno je, da vlada ni v nevarnosti in ji za njen obstoj zaenkrat ni treba podpisovati nikakih sporazumov. Verjetno je iz tega razloga notranji minister Corach planil v krohot, ko so ga časnikarji vprašali o tej stvari.

Seveda ne smemo izgubiti izpred oči dejstva, da gre v primeru te ponudbe za popolnoma prazno gesto. Alvarez je že vnaprej vedel, da bo vlada zavrnila ponujeno roko in seveda tudi roka ni bila ponudena iskreno. Dejansko v zadevi delavske fleksibilizacije vlada in opozicija ne moreta imeti skupne točke. Predlog vodja Solidarne fronte je zato treba vzeti le kot volilno propagando, torej popolnoma neresno.

Vendar predlog po svoji naravi ni tako smešen, kot bi lahko povzeli iz ministrovega zadržanja. Če upoštevamo vse, kar smo zgoraj omenili, če pregledamo vse težave, ki jih ima vlada z lastno poslansko skupino, bi bilo sodelovanje med opozicijo in vlado naravnost blesteča poteza in bi bila najboljša rešitev trenutnemu zastoj v parlamentu. Pravzaprav bi morala vlada podpisati tak sporazum med posameznimi peronističnimi skupinami, v prvi vrsti z Duhaldejem, katerega poslanci mnogokrat sistematično bojkotirajo vladne predloge.

STRANKA IN KANDIDATI

Ko smo že omenili Duhaldeja, zapišimo, da Menem trdovratno žene naprej vprašanje vodstva stranke. Hoče, da se skliče kongres in določi novo vodstvo, čeprav ima sedanje mandat do leta 2000. Predsednik si hoče zagotoviti vodstvo stranke za čas, ko bo nekdo drug sedel v vladni palači.

Trenutno je predsednik stranke Menem, njegov namestnik pa Duhalde. Menem hoče vodstvo obdržati še za naprej, a se hoče iznebiti guvernerja. Zato se razni predlogi sučejo okoli stališča, da ne bi nobeden od možnih predsedniških kandidatov zavzemal v stranki vodilnih mest. Tako bi bila najprej izločena Duhalde in Ortega. Menemu pa bi v vodstvu stranke sledili vidnejši provincijski vodje: Marín (La Pampa), Reutemann (Santa Fe) in Basti (Entre Rios). Duhalde se seveda na vse viže enostavno upira, da bi do kake spremembe sploh prišlo. Zahteva naj stvar ostane tako, kot so bile prvotno predvidene: da sedanje vodstvo osatne na svojih mestih do leta 2000.

Tu pa se moramo povrniti k vprašanju predsedniških kandidatov. V stranki sami se poraja vedno večji dvom. Notranje volitve so res napovedane šele za april prihodnjega leta, vendar postaja vedno bolj jasno, da je treba članom in volilcem na sploh prikazati urejeno in organizirano stranko. Dandanes nihče ne ve, kdo bo poleg Duhaldeja in Ortega še kandidiral. Povrhu vsega pa v vodstvu vedno bolj pogosto govorijo, da bi bil najboljši izhod problema, da bi predsedniška formula bila Duhalde-Ortega za predsednika in podpredsednika.

Da je mera težav polna, pa se zadnje dni po stenah vedno bolj pogosto pojavljajo plakati z napisom „Menem 99“, kar je slogan iz časa, ko je predsednik še strelmel po ponovni kandidaturi. To pa si vsi opazovalec razlaga po svoje. Nekateri trdijo, da Menem ni dokončno pokopal svojih sanj, in da bi spričo krize v stranki ponovno pričel ofenzivo za potrditev s strani Vrhovnega sodišča. Drugi pa menijo, da se pod tem geslom skriva predsednikov namen, da končno na kandidatno mesto ustoliči svojega brata. Menem se ne more dokončno posloviti od svojih sanj, saj se kandidaturi ni odrekel prostovoljno, temveč po sili razmer.

ODLOČUJOČE PROVINCE

Še o predsedniških volitvah. Že pretekli teden so se sestali vodje Povezave in predstavniki provincijskih strank. To je gradnja regionalnih skupin, ki se nikdar ne morejo dokončno zediniti ne raziti, a ki imajo svojo politično težo. Lahko računamo, da skupno naberejo na volitvah kak milijonček glasov. To pa seveda vzbuja skomintanje na vladni in tudi na opozicijski strani.

Vlada ima precej trdno v svoji sferi Buenosija v Tucumanu in pa provincijsko gibanje na Ognjeni zemlji. Drugi pa se približujejo Povezavi, ki jih sprejema z odprtimi rokami. Eni in drugi vedo, da bo v odločilnem trenutku ta skupek majhnih strank lahko nagnil tehtnico na eno ali na drugo stran.

Zgodilo se je v Sloveniji...

DVAKRAT PLAČATI ZA POSOČJE

Rdeči križ Slovenije je pozval slovensko vlado, naj tiste, ki so že nakazali pomoč za potresno prizadeto območje v Posočju, oprosti plačila obveznega prispevka v višini že nakazanih sredstev. Pri sedanjem načinu plačevanja prispevkov za Posočje bodo tisti, ki so že nakazali sredstva v humanitarne namene za obnovo Posočja, morali prispevati dvakrat, kar pomeni, da bodo v neenakopravnem položaju z ostalimi.

SLOVENIJA TRANZITNA DEŽELA

Cariniki in policisti na mejnem prehodu Karavanke so v tednu dni pri treh albanskih avtoprevoznikih zasegli skupno 2400 kg prvovrstne marihuane, namenjene na Zahod. V sredo, 19. avgusta, so slovenski cariniki in policisti pri dveh Albancih zasegli skupno 1450 kg zelo kakovostne marihuane, vredne 1,45 milijarde SIT. Gre za doslej največjo količino zasežene marihuane v Sloveniji. Minuli teden, prav tako v sredo, pa so v praznem polpriklonniku z albansko registracijo odkrili 950 kilogramov marihuane. Avstrijska carina je minuli teden na istem mejnem prehodu odkrila 450 kilogramov marihuane. Vsi tovornjaki so prihajali z istega območja. Kot je vidno, je Slovenija postala tranzitna dežela za droge.

SREČANJE TREH DEŽEL

Ljubljanski nadškof in metropolit dr. Franc Rode je v Bovcu ob somaševanju škofov in duhovnikov vodil slovesno mašo na Srečanju treh dežel - Slovenije, Furlanije-Juljske krajine in Koroške, ki je letos potekalo pod geslom Dajmo življenju novo upanje. Srečanje se je začelo s slovesno mašo v štirih jezikih pred cerkvijo Device Marije v Polju, ki je bila v potresu močno poškodovana. Poleg nadškofa Rodeta sta se srečanja kot soorganizatorja udeležila tudi videmski nadškof dr. Alfredo Battisti in celovski škof dr. Egon Kapellari.

SLOVENSKA KARITAS

Pred telovadnico Škofijske klasične gimnazije v Ljubljani so na tovornjak nalo-

žili pošiljko Slovenske karitas z najnujnejšo pomočjo za ljudi v stiski, predvsem begunce s Kosova, ki so se zaradi posledic vojaških spopadov in nasilja v tej pokrajini zatekli v Albanijo pod okrilje Karitas Albanije. Pošiljka vsebuje osnovne prehranske proizvode (sladkor, moko, olje in testenine) v skupni teži deset ton in vrednosti približno 1,8 milijona tolarjev ter pakete z rabljenimi moškimi, ženskimi in otroškimi oblekami in odejami v skupni teži približno pet ton, ki so jih Škofijska karitas Ljubljana darovali ljudje z območja Ljubljane. Slovenska karitas je poskrbela tudi za plačilo potnih stroškov za prevoz pomoči. Kot so za STA (Slovenski tiskovni agenciji) povedali v Slovenski karitas, bo tovornjak predvidoma v soboto odpotoval s trajektom iz koprškega pristanišča v Drač, kjer bo pošiljko s pomočjo prevzela slovenska misijonarka v Albaniji sestra Mirjam Praprotnik, ki deluje v Draču.

PROŠNJA ZA OBISK PAPEŽA

Urednik radia Ognjišče Franci Trstenjak je papežu Janezu Pavlu II. na splošni avdienci v Vatikanu izročil paket s 49.115 podpisov ter spremno pismo. V njem je papeža zaprosil, naj pride v Maribor razglasiti škofa Antona Martina Slomška za blaženega. Podpise so sodelavci radia Ognjišče zbrali v posebni akciji v podporo prošnji Škofovske konference. Ta je namreč papeža že povabila, naj ponovno obišče Slovenijo in ob tej priložnosti razglasi Slomška za blaženega.

NAPAKA V OSEBNIH IZKAZNICAH

Pri 953 novih osebnih izkaznicah, ki so jih njihovi imetniki pridobili pred 1. julijem, se je pojavila napaka v zvezi s programskim modulom za izračun kontrolnih števil. Imetniki teh osebnih izkaznic bodo predvidoma že prihodnji teden prejelo pravilno inačico osebne izkaznice. Stroške vnovične izdelave osebne izkaznice pa ne bodo krili državljani, temveč naj bi to storila država. Do 17. avgusta je bilo na upravnih enotah vloženih 46.154 vlog za novo osebno izkaznico.

Svobodna Slovenija, Argentina

avgust, 1998

Veseli praznični pozdrav vsem rojakom, ki niso pozabili na domovino!

Tone Kuntner, Janez Janša

PISMO BRALCEV

Presenečenje v kordobskih hribih

Slučajno smo doživeli nekaj nepopisno lepega. Ko se skušamo odpočiti ali vsaj oddahniti v slovenski koloniji dr. Hanželiča, večkrat premišljuje in mislim, kako dalekoviden je bil gospod, ko je izbral ta prekrasni kraj naše ljube Argentine. Vsa drevesa so bila v cvetju in povsod petje nešteti različnih ptičev. Milo podnebje kar objame in vabi, da se vedno vračaš v Dolores.

Gostoljubnost Tomaža in Kristine Rant in njunih otrok, odlična domača hrana in družba pomagajo, da se vsak počuti kot doma. Seveda, 16. avgusta smo doživeli veliko presenečenje. Župnija v La Cumbre je organizirala srečanje zborov. Nas je predstavljala Mladinski zbor iz San Justa. Po kosilu so v jedelnici tudi zapeli. Navzoč je bil tudi župnik iz Capille del Monte. Presenečen je bil!

Zvečer smo se zbrali v mestni dvorani v

La Cumbre. Prišli so tudi vsi Slovenci, ki stanujejo v okolju (g. Sušnik, dr. Tomšič, ga. Verbič in seveda tudi mi). Nastopali so zbori iz Buenos Airesa, La Rioje, Entre Ríos, Santa Fe in iz Córdoba.

Ko je sanjuški zbor nastopil, se je slišalo mrmranje: koliko jih je, kakšen nastop, in seveda: kako lepa so dekleta!

Utihiilo je vse. Andrejka Selan Vombegar je stopila pred zbor. Glasovi so odmevali kot zvonovi v vseh durih. Po njihovem petju je vsa dvorana nenehno ploskala tako, da je ga. Andrejka morala dodati še eno pesem. Ko so končali, je dvorana stoji nadaljevala s ploskanjem. Bilo je nekaj izrednega; predvsem sem se čutila zelo ponosno, da sem slovenskega rodu in da nas tako lepo predstavljajo v Argentini in po svetu.

Hvaležna vsem

Marjana Stariha Osterc

IVO ŽAJDELA

ZGODOVINA KOT CEDILO

Ob rob Habjanovi knjigi *Mejniki slovenske zgodovine*

Posredoval Vinko Levstik

Februarja letos je Društvo 2000 izdalo knjigo *Mejniki slovenske zgodovine*, ki jo je napisal Vlado Habjan. Knjiga je nekakšen zgodovinski esej, v katerem cel čas sledimo Habjanovim drznim tezam in svojevrstnim pogledom na večino dogajanja v slovenski zgodovini. Habjanove trditve prav gotovo ne bodo deležne ugodnih odzivov v zgodovinskih stroki, saj niti na tistih mestih, kjer na dolgo in široko razglablja, kako bi lahko bilo ali kako bi moralo biti ni realisti.

Sam se bom omejil le na en odlomek v Habjanovi knjigi, ki iz celote sicer posebej ne izstopa, saj je vsebinsko podobno spornih odlomkov v knjigi zelo veliko. Nanj se omejujem zato, ker tematiko, ki se je dotika, razmeroma dobro poznam, posebej pa me je prizadel način, s katerim je hotel Vlado Habjan obračunati z eno stranjo v slovenskem notranjem spopadu med drugo svetovno vojno. Če bi hoteli polemizirati z vsemi spornimi Habjanovimi trditvami v tej knjigi, bi morali napisati vsaj tako debelo knjigo, kot je njegova. Ker pa to ne bi bilo produktivno, naj se sam omejim le na ta odlomek.

Na strani 173 je Vlado Habjan napisal kratki odstavek, s katerim je hotel na kratko, toda učinkovito očrtniti domobranstvo. Takšni so njegovi stavki: „Med desetimi grozodejstvi naj bo navedeno le eno. Pokol so zagrešili združeni preganjalci partizanov v zadnji zimski v Trnovskem gozdu. Poleg nemškega vojaštva so bili tam tudi domobranci iz tako imenovanega bataljona Vuka Rupnika (sin generala L. Rupnika). Na Krekovšah (v Trnovskem gozdu, južno od Idrije) so zajeli 22 ranjencev (iz partizanske bolnice Pavle), jih poklali in vrgli v pogorišče; nekateri so zgoreli kakor žive plamenice... To se je zgodilo 1. aprila 1945, ko so zajeli tudi dvajsetletno mladinsko sekretarko (rojeno 23. avgusta 1924, Marijo Naglič - Zdenko) iz Žirov, ki so jo obglavili...“

Iz tega opisa Habjan izpeljuje nekakšen sklep: „Zločini nad ujetniki in ranjenci so imeli svoje dalnosežne učinke. Na nasprotni ali partizanski strani so domobranske grozovitosti izzvale najprej strah in takoj za njim tudi zgornji rob neodpustljivega sovraštva.“ In nadaljuje, da so partizani v

(1)

tem kontekstu čez dva meseca, po končani vojni, pobili na tisoče domobrancev.

Seveda sem zgornje Habjanove trditve hotel takoj preveriti, kjer koli bi se pač to dalo. Najprej, ali so poboj storili Rupnikovi domobranci? Habjan je pri opisu sicer zelo nejasen, saj najprej zapiše, da so pokol „zagrešili združeni preganjalci partizanov“ in „poleg nemškega vojaštva so bili tam tudi domobranci“. Zato sem o tem najprej vprašal Vinka Udovča, nekdanjega borca 48. čete Rupnikovega bataljona, ki ga Habjan navaja, saj Udovč končuje s pisanjem zgodovine tega bataljona. Odgovoril mi je, da o tem ne ve nič in da je nemogoče, da bi se pod komando Vuka Rupnika počelo nekaj takšnega. Sledil je korak do zgodovinarja Borisa Mlakarja, ki pravkar končuje svojo dolgoletno raziskavo na temo slovensko domobranstvo. Odmnil mi je, da je sicer nekje v literaturi notičko o tem zasledil, vendar da ne ve nič o tem. Dva praktično negativna odgovora torej.

Sledila je literatura. Habjan kot vir navaja tri knjige: Črtomir Šinkovec: *Oblaki nad sončno deželo* (Ljubljana 1963, str. 229 in 230); Pavla Jerina - Lah, *Slovenska vojaška partizanska bolnica (SVPB) in Žirovski občasnik* (št. 17., str. 19 in 29). Najprej sem pogledal v *Žirovski občasnik*, vendar je na navedenih straneh omenjena le Marija Naglič - Zdenka, ki je umrla 1.4.1945 na Čekovniku nad Idrijo. Drugi vir je bila Šinkovecova knjiga. Takoj sem lahko ugotovil, da je že sam citat v Habjanovi

knjigi drugačen, kot je zapis pri Šinkovcu. Šinkovec namreč zapiše „samo“ naslednje: „Na Krekovšah so zajeli 22 ranjencev, jih poklali in vrgli v pogorišče, nekateri so zgoreli kakor žive plamenice...“ To in nič več. Nikjer kakšne omembe domobrancev, kaj šele Vuka Rupnika, ne bolnice Pavle, ne Nagličeve. Citat v Habjanovi knjigi je bil torej skonstruiran, oziroma ponarejen, kar si resen zgodovinar nikakor ne sme privoščiti.

Toda s preverjanjem seveda še ni bilo konec. Že takoj pri navedbi vira v Habjanovi knjigi mi je padlo v oči, da ne navaja nobene strani pri knjigi Pavle Jerine-Lah. Poleg tega sta tudi naslov knjige in datum izida zapisana narobe. Knjigo *Partizanska bolnišnica Pavla v Trnovskem gozdu* (Ljubljana 1994), sem večkrat podrobno pregledal, še posebej obdobje, ko naj bi se zločin zgodil, vendar nikjer niti sledu o čem podobnem. Za nameček je Šinkovecova knjiga, kjer je vendarle omenjen poboj 22 ranjencev, med katerimi so nekateri „zgoreli kakor žive plamenice“ (Šinkovec je znan tudi kot pesnik), izšla leta 1963, Jerinova pa leta 1994. Knjiga Pavle Jerinove podrobno opisuje vse, kar je v zvezi z bolnišnico Pavlo v Trnovskem gozdu, celo vsakega ranjenca posebej. Prav nemogoče bi bilo, da tako velik in grozljiv dogodek, kot bi bil pokol kar 22 ranjencev, Jerinova (ki je vodila bolnišnico) ne bi omenila, če ne že podrobneje opisala.

Konec prihodnjic

Pisali smo pred 50 leti...

Drobne novice

Občni zbor SKEO-a. Slov. kat. emigrantski oder bo imel svoj 4. redni občni zbor v nedeljo, dne 12. septembra v prostorih Slovenskega društva Victor Martinez 50. Dnevni red običajen. Objavljen je na oglasni deski pred pisarno.

Po Sloveniji so začeli zbirati naslove vseh beguncev in emigrantov. Agenti Ozne obiskujejo doma njihove sorodnike in svoje ter od njih izsiljujejo naslove njihovih sinov pa tudi ostalih sorodnikov v emigraciji.

Italija, Rim, julij

Dne 15. julija je odšlo iz taborišča v Bagnoliu nad 450 slov. beguncev iz Primorske v Peru. Vsi ti so se bili prvotno javili za Argentino, pa jih je peruanska komisija

pregovorila. Odšli so tja brez duhovnika in brez vsake inteligence.

Brasil, Sorocaba, začetek avgusta

Od prijatelja v Argentini sem zvedel, da izdajate tam list „Svobodna Slovenija“. Prosim, pošiljajte mi jo! Tudi vse številke za nazaj.... Sem prihaja precej emigrantov, Slovencev bolj malo, če sploh kateri. Še ti, ki so dalj časa tu, odhajajo domov v Titovino. Pred kratkim je odšla „Partizanka“ s 600 Jugoslovani, od katerih so bili nekateri tu že 20 let. Brazilske oblasti so jim odbile reingreso, kar je marsikoga precej vznemirilo. Je pa dobro, da grejo, da bodo na lastni koži občutili „sladkosti obljubljene komunistične dežele“.

Svobodna Slovenija, št. 17; 1. 9. 1948

Pomembni jubilej uglednega rojaka

V nedeljo, 16. avgusta zvečer smo se bariloški Slovenci zbrali v Stanu Slovenskega planinskega društva, da proslavimo sedemdeseti rojstni dan rojaka Dinka Bertoncelja in sicer z „asadom“. Slavljenca je v imenu društva in slovenske skupnosti pozdravil društveni predsednik arh. Andrej Duh ter mu poklonil v spomin veliko, uokvirjeno fotografsko sliko njemu tako drage gore Capilla, ki jo je posnel Matjaž Jerman.

Pred postrežbo za to priložnost posebno izdelane torte, delo specialiste Marije Mežnar, je dr. Vojko Arko nanizal z njemu značilno šegavostjo, kako so nastale njegove vezi z slavljencem, pričeni s prvim srečanjem l. 1949 z „nekim bledečnikom v Buenos Airesu na Martincu“ (po komaj prestani hudi bolezni), ki je tedaj ravno prihajal iz avstrijskega begunskega taborišča ter mu na njegovo željo ponudil „Anuario“ Cluba Andino Bariloche... Kaj kmalu nato sta ga z Frenkom Jermanom pričakovala na bariloški železniški postaji. Nastanil se je v „Véneti“ (penzion), ki je nudila za biveše taboriščnike kar ugodne pogoje: sobe z dvema pogradoma. Že prvo zimo in še vedno oslavljen po bolezni se je Dinko udeležil smučarskih tekem ter doživel nezgodo, ker je padel. Naslednje poletje pa je že znagal na Cerro Lópezu. Nekoliko kasneje je že priplezal z Janezom Fleretom na vrh Tronadorja (3500 m). S Tončkom Pangercom sta preplezala glavni vrh Catedrala in s Frenkom Jermanom sta opravila prvenstveni vzpon na stolp Campanile ter dosegla pravico do preimenovanja: Campanile Esloveno.

Potem se pa je pričelo. Soudeležil se je ekspedicije Cluba Andino Bariloche na Kontinentalni led in sicer na Cerro San Valentin (pribl. 4000m). Nato je bil vključen l. 1954 v prvo argentinsko ekspedicijo na Himalajo, da naskoči Dhaulagiri (pribl. 8300 m). Kasneje se je udeležil tudi argentinske odprave na Antarktiko ob priložnosti svetovnega geofizikalnega leta 1958 ter ostal tam skoraj dve leti in pol. Dr. Arko je tedaj pokazal navzočim kar Zbornik Koledar Svobodne Slovenije za l. 1967 s pojasnilom, da je vse podrobno opisano tam notri.

Poklicno se je Dinko usposobil za smučarskega učitelja ter se nato šel izpopolniti v Avstrijo. Nato se je uveljavil v ZDA kot učitelj v Strattonu, Vermont, in kmalu postal ravnatelj smučarske šole v Windhamu, NY, skoraj za poldrugo desetletje. Nato se je dokončno nastanil v Bariločah in

kmalu postal ravnatelj državne šole smučarskih učiteljev in trenerjev. V skupnosti je nasledil pok. Frenka Jermana pri vodstvu Planinskega društva, kjer je bil predsednik skozi petnajst let in je bil on tudi tisti, ki se je zavzel za izpeljavo nove steze na Cerro Capilla in nato pa za postavitev kočice „Vivac Slovenia“ tam gori. Po govornikovem mnenju naj bi vse to bilo že dovolj, da slavljencem prejme priznanje za svoje zasluge in da je postal kar institucija, v kateri sta si podajali roke zanimanji za tukajšnjo argentinsko družbo in za slovensko skupnost obenem.

Končno je pa še dodal: „V Bariločah so bile le tri osebe, ki so živele od gora: Otto Meiling, Carlos Sonntag in Dinko Bertoncelj. Toda od teh je le Dinko edini, ki je v kljub vsemu... živel normalno!“

Dinko Bertoncelj se je nato na prvem mestu zahvalil dr. Arku za omenjeno srečanje na Martincu pred skoraj petdesetimi leti, kajti tisto ga je privedlo končno do Bariloč. Nato se je zahvalil vsem Bariločanom, da je mogel z njimi preživeti toliko lepega, da se je mogel osamosvojiti v teh hribih in da je bil deležen tedaj izrednih, pionirskih razmer, ko je mogel odpirati nove gorske smeri ter poimenovati vrhove; za toliko dobrih prijateljev, predvsem še za Frenka Jermana - katerega je sam bil prepričan še v Avstriji, da se je odločil za Bariloče in ne za Kanado - ko je za te kraje izvedel po pripovedavstvu avstrijskih smučarjev in trenerjev, ki so se od tam vračali.

Kar zadeva ekpedicije na Himalajo in odprave na Antarktiko, je potrdil, da je tam veliko lepega doživel in da se je tam dokončno osamosvojil. Seveda, izrazil je tudi ponos na dejstvo, da nosi odgovornost prvega Slovenca tako na Himalaji kot na Antarktiki. Še prav posebej se je zahvalil Bogu, da mu je bil vse to omogočil in končno pa tudi vsem navzočim prijateljem in rojakom za prirejeni večer, ki se je nato raztegnil precej čez polnoč ob prepevanju naših narodnih pesmi.

SZ

Naš tednik z velikim veseljem čestita jubilantu Dinku Bertoncelju, ki je od vsega početka sodeloval pri našem listu, predvsem pa v Zbornikih Svobodne Slovenije s poročili o svojih vzponih in turah, bariloških, antarktičnih in himalajskih. Želimo mu še veliko uspehov in doživljanja Lepote v gorskih višinah.

Uredništvo

Slovenija, moja dežela

Naravni mostovi in okna

Naravni mostovi so redke naravne tvorbe v kamnitih skladih, ko so kamnine na površju trše kot tiste pod njimi. Tako v milijonih letih voda ali veter spodjeda mehkejšo sklado, da preperijo in nastane odprtina. Lahko nastane tudi, če se udre strop kake votline in ostanejo preluknjane stene. Velikokrat skozi teče voda; tedaj se imenuje „naravni most“, drugače pa „luknja“ ali „okno“.

V Sloveniji je več takih pojavov. Najbolj znan je Rakov Škocjan, kjer sta dva mostova, Veliki in Mali naravni most, skozi njiju teče Rak in se izgublja v podzemlju v Tkalci jami. Mali je dolg kakih 15m, do dna pa ima 40m. Veliki pa sploh ne da občutka mostu, ampak je ostal samo visok obok v udrti jami.

Željske jame pri Kočevju imajo kar pet takih mostov, a so turistično žal pozabljene. Iški Vintgar nam kaže zanimiv pojav: ob

Zgoraj: Prestrelniško okno. Levo: Veliki škocijanski most.

strani ima votli kamen ali Korjsko luknjo, ki jo izdolbila voda, potem pa spremenila tek.

Tudi v visokih gorah imamo tako-imenovana „okna“. Najbolj znano je Prisojnikovo okno nad Vršičem, ki je veliko 100m in dobesedno preluknja ves greben. Pa tudi Prestrelniško okno nad Kaninom, pri katerem se dobro vidi, da je nastalo ob prepevanju ob razpokah.

Naravni kost na Mežakli je slovit, a skrit in ga malokdo pozna. Dolg je 20m. To je delo hudournikov in vetra. Na zahodnem robu Velike Planine imamo veličastni naravni most tik nad prepadom.

Kot pravi prof. Matjaž Puc v svoji knjigi *Hodil po zemlji sem našel*, večinoma taki mostovi in okna niso znani niti opisani. Največkrat niti ne vemo, kaj izgubljamo.

Ob 26-letnici Rožmanovega doma

Ob priliki 26. obletnice obstoja Rožmanovega doma se nam zdi primerno, da seznanimo slovensko javnost s poimenstvom številom potrebnih rojakov, katerim je ta naša ustanova že nudila zavetje in katere se nadalje oskrbuje v skromni, a zadovoljivi meri. V ta namen objavljamo celotni seznam vseh bivših domovalcev, ki so našli v tej socialni ustanovi svoj drugi dom. Nekateri so pozneje menjali bivališče, večina pa se je že preselila v onostranstvo. Med njimi bomo našli imena prijateljev, znancev, sorodnikov, a tudi imena pomembnih osebnosti, javnih delavcev ne manjka. Prav je, da se jih po daljši dobi njihove odsotnosti spomnimo in obenem še bolj zavedamo važnosti obstoja Rožmanovega doma. Naj navedemo njihova imena, 57 po številu:

Anton Bartol, Vilma Belič, Anton Breščak, N. Cecilia, Anton Čepon, Tereza Černič, Metka Češnovar, Dobrila Dolček, Milka Geržetič, Ema Godnič, Ernest Gregorič, Frančiška Hren, Franc Hribovšek, Lojzka Humar Hvala, D. Ivan, Janko Jerala, Jože Jerala, Janez Jožef, Rudolf Keršič, Jakob Kogovšek, Lado Levar, Franc Lisjak, Jože Lovrenčič, Janez Malenšek, Janez Matevžič, Franc Mauko, Vladimir Mazi, Janez Mehle, Ciril Milavec, Franc Mistlej, Marjan Muha, Karla Lukman Muha, Alojzij Novak, Ig-

nacij Pisk, Metoda Planinšek, Lucija Podbršček, Janez Pokoren, Jožef Potočnik, Valentin Ravšelj, Vojko Rehberger, Franc Regan, Zina Rupnik, Frančiška Seršen, Viktorija Skubin, Alojzij Šonc, Marjeta Šterbenec, Valentin Tomé, N. Tončka, Franc Triller, Tereza Trobec, Mira Tršar, Alojz Vahter, Jože Vomberger, Marija Zajc, Janez Zobec, Franc Zuljan.

Dodajmo še imena sedanjih stanovalcev Rožmanovega doma: Stanko Fink, Emilija Seršen Grčar, Viktor Grčar, Marija Kralj, Mario Kralj, Tony Krošelj, Ljerk Lavrenčič, Anton Matičič, Florjana Mizerit, Aleksander Pengov, Nadja Savron, Ljudmila Sotlar, Zorka Šerjak, Mirka Šinkovec, Milan Šušteršič, Tone Šušteršič, Nerina Tomada.

Vsa ta navedena imena bivših in sedanjih oskrbovancev Rožmanovega doma dovolj zgovorno pričajo o nedvomni potrebi obstoja te naše socialne ustanove. Ob njeni 26. obletnici je vredno razmisliti in se pogledati v njeno izrazito humanitarno delovanje. S priključitvijo preostalih socialno čutečih rojakov vrsti dosedanjih podpornikov, bo zagotovljen v vseh ozirih tudi nadaljnji napredek Rožmanovega doma.

Odbor Rožmanovega doma
Peter Čarman

Novice iz Slovenije

LJUBLJANA - Pod okriljem Aids fundacije Robert - ki si prizadeva za boljše osveščenost javnosti o družbeni problematiki in pomaga sočloveku v stiski - bo stekel projekt S čelom in športom po Sloveniji, katerega osrednji namen je zbiranje finančnih sredstev za odrinjene skupine ter nanje opozoriti družbo. Član omenjene fundacije Jernej Čopič se bo tako odpravil na 800 kilometrov dolgo pot po Sloveniji, v okviru katere bo organiziranih več brezplačnih koncertov, na katerih bodo zbirali prostovoljne prispevke, največji darovalci pa bodo tudi objavljeni. Zbrana sredstva bo namenil tudi prebivalcem Posočja, ki jih je aprila prizadel potres.

LJUBLJANA - Z letali slovenskega letalskega prevoznika Adrie Airways je v prvih sedmih mesecih letos potovalo 383.162 potnikov, kar je za deset odstotkov več kot v enakem obdobju lani. Število potnikov se je v rednem prometu povečalo za 14 odstotkov, v čarter prometu pa za dva odstotka. Pri tem so letala Adrie opravila na rednih progah 5583 poletov, na čarter progah pa 1520 poletov. Prepeljala so tudi 2109 ton tovora. Na večini svojih prog proti Grčiji, Španiji, Turčiji, Tuniziji, Hrvaški in Malti bodo Adriina letala letela do srede oktobra, v Črno goro pa do konca septembra. Adria bo septembra v rednem prometu uvedla tudi dodatni četrti tedenski polet v Bruselj in dodatno trinajsto tedensko frekvenco v Muenchen.

KAPELE - V okviru idejnega projekta Ekomuzej Kapele so v tej vasi v brežiški občini odprli razstavi z naslovoma Srečanje s kapelskim muzejem in Ptice in ljudje ter razstavo otroških likovnih del na temo stare hiše in ptice. Prikazali bodo tudi nekaj starih obrti, na ogled bodo namreč lončarstvo, slamnata streha, suha roba, vezenje, kruhi, pecivo, muzejska prodajalna in "fijakerji", s katerimi se bodo obiskovalci lahko tudi popeljali. Namen je pokazati bistvo problematike ekomuzeja; dokazati, da kultura lahko živi tudi daleč od vlemest v majhni vasi in da obstoj ekomuzeja prispeva k razvoju skupnosti in okolja.

Ekomuzej se razlikuje od ostalih muzejev, ker ni specializiran za določeno znanstveno področje, ampak je njegova vsebina celotna naravna, kulturna in tehnična

dediščina. Ekomuzeji so nastali pred 30 leti v Franciji. V Kapelah bi bil prvi tovrstni muzej v Sloveniji in v tem delu sveta Evrope sploh.

LJUBLJANA - Jehovove priče so v dvorani Tivoli v Ljubljani pripravile zborovanje, katerega glavna tema je bila "Živeti po božje". Organizatorji so zračunali, da se je zbralo okoli 2000 udeležencev iz vse Slovenije. Program so sestavljala predavanja, razprave, življenjske predstave in biblična drama. Tridnevna zborovanja so se udeležili tudi številni misijonarji iz tujine, ki so poročali o svojem delu in doživetjih.

LJUBLJANA - Sladoled Ljubljanskih mlekar se v letošnjih poletnih mesecih dobro prodaja. V primerjavi z istim obdobjem lani se je prodaja povečala za pet odstotkov. Kupci najraje segajo po drobnem sladoledu - gre za sladoled na palčkah in za kornete. Na leto v Ljubljanskih mlekarnah izdelajo 40 milijonov kosov sladoleda, od tega 80 odstotkov prodajo doma, ostalo pa na trgih Hrvaške, Slovaške, BiH in Makedonije. V Ljubljanskih mlekarnah ponujajo za osvežitev v poletnih mesecih poleg sladoleda tudi ledene čaje. Na leto jih prodajo približno osem milijonov litrov.

RADOVLJICA - Festival Radovljica '98 je gostil enega vodilnih ansamblov evropske baročne glasbe Sonatori de la Gioiosa Marca, ki je bil v Trbižu ustanovljen leta 1983. Ansambel je koncertiral v radovljiški graščini in je s svojim koncertnim sporedom v pravem okolju skušal pričarati glasbeno popotovanje po ustvarjalnosti srednjeevropskih skladateljev instrumentalne glasbe od srede 17. do poznega 18. stoletja.

LJUBLJANA - Letošnje poletje je bilo v Ljubljani že 33 vročih dni, torej takšnih, ko so namerili temperaturo nad 30 stopinj C. S tem je število vročih dni v letošnjem poletju že preseglo "rekordnih" 32 iz leta 1994. Takrat so namreč zabeležili največ vročih dni od leta 1891, kar obstajajo podatki. V juniju in juliju so v Ljubljani 30 stopinj C in več namerili po 10-krat, v avgustu doslej 13-krat, lansko poletje pa so skupno zabeležili le dva vroča dneva. Pač pa se število toplih dni (nad 25 stopinj C) v primerjavi z lani ne razlikuje bistveno; lansko poletje je bilo takšnih dni 60, letos jih bo predvidoma 70.

Slovenija in šport

STOCKERAU, Avstrija - Slovenska babilonska reprezentanca je v polfinalu evropskega prvenstva skupine B premagala Avstrijo z 9:6 in se uvrstila v skupino A. V finalu prvenstva v Avstriji bo igrala s Hrvaško.

ZAKOPANE, Poljska - Slovenski smučarski skakalec Jaka Grosar je osvojil drugo mesto na tekmi poletnega kontinentalnega pokala. Zmagal je Avstrijec Falko Krismayr (236,6 točke/90,5 in 84,4 m), pred Grosarjem (229,0/84,5 in 85) in Čehom Jakubom Jando (229,0/85 in 85,5), ki sta si razdelila drugo mesto.

BIRMINGHAM, Velika Britanija - Na 2. svetovnem invalidskem prvenstvu v Birminghamu v Veliki Britaniji so se slovenski tekmovalci v raznih kategorijah in panogah kar dobro odrezali. Franjo Izlakar je osvojil zlato medaljo v suvanju krogle. Orodje je zalučal 11,95 metra daleč in za 12 centimetrov ugnal Britanca Kennetha Churchila. Janez Hudej (F 54) je v metu krogle z izidom 7,23 metra osvojil 5. mesto; do bronu mu je manjkalo 40 centimetrov. Draga Lapornik je v suvanju krogle med desetimi atletinjami zasedla četrto mesto s 6,38 metra. V metu diska je Janez Hudej zasedel 4. mesto (F54, visoka paraplegija). Orodje

je zalučal 21,85 metra. Franjo Izlakar je med 20 tekmovalci zasedel 4. mesto (37,87 metra), Draga Lapornik pa je bila v tej disciplini četrta (17,39) med devetinaj tekmovalkami. V peteroboju si je Janez Hudej priboril bron. Marko Sever se v kvalifikacijah na 1.500 metrov ni uvrstil v polfinale, v vožnji na 5.000 metrov pa je dosegel državni rekord 13:09,72 in bil 11.

CUXHAVEN, Nemčija - Najboljša slovenska biatlonka Andreja Grašič je skupaj v paru z Norvežanom Halvardom Hannevoldom osvojila tretje mesto na premierni ekshibicijski tekmi v poletnem biatlonu v nemškem Cuxhavnu.

LOS ANGELES, ZDA - Alenka Končan, Jasmina Zakrajšek in Meta Bleiweis so na mednarodnem prvenstvu ZDA v športni aerobiki v konkurenci 25 ekip zasedle prvo mesto. Zanje je bilo to veliko presenečenje, saj so na prvenstvu nastopile bolj izkušene ekipe iz držav, kjer ima ta šport večjo tradicijo. Zmago so si priborile predvsem po zaslugi močne telesne izraznosti. Športna aerobika je bila na olimpijski igrah v Atlanti demonstracijski šport, ljudje, ki vodijo ta šport, pa pričakujejo, da bo leta 2000 v Sydneyu že v rednem tekmovalnem programu.

Slovenci v Argentini

Ob 50. obletnici prve slovenske svete maše v San Martinu

Podal bom nekaj podatkov o začetku slovenske božje službe, ki sem jih dobil od oseb, ki so bile takrat navzoči, pozneje pa iz lastne izkušnje v vseh teh letih.

Ko so prihajale ladje s slovenskimi izseljenci leta 1947/48, se je večja skupina Slovencev naselila v San Martinu in okolici. Čutili so svojo versko dolžnost in se začeli zbirati pri sv. maši v farni cerkvi v San Martinu. Ko je prišel svetnik Karel Škulj kot tretji kaplan v to župnijo, je v kratkem času spoznal veliko rojakov; nekateri so mu bili znani iz taborišč, ko so se morali umakniti iz Slovenije. Srečen se je počutil, da je našel toliko slovenskih rojakov v tem kraju.

Kot dober duhovnik in vizionaren narodnjak je občutil potrebo za duhovno oskrbo in prosil krajevnega župnika dr. Clovisa Fernández de Mendoza, da bi lahko maševal za Slovence. Župnik je privolil ter celo sam poskrbel dovoljenje pri škofu v La Plati.

Na praznik Marijinega Vnebovzeta in sicer 15. avgusta 1948 se je darovala prva slovenska sveta maša v stolni cerkvi v San Martinu. Matilda Kogovšek je s harmonijo vodila ljudsko petje, Rudolf Smersu pa je ministriral.

Ko so rojaki iz bližnje okolice zvedeli, so začeli redno prihajati, število je naraščalo, mladi fantje iz Carapachaya so postali stalni obiskovalci. Boris Pavšer je kmalu nato ustanovil pevski zbor in ga dalj časa vodil. Svetnik Škulj pa je ustanovil prvo slovensko sobotno šolo. Francka Miklavčič je postala prva poklicna učiteljica ter vodila šolo več let. Škulj je ustanovil tudi Vincencijevo dobrodelno ustanovo, ki je pomagala ljudem v potrebi, zbiral je ponošeno obleko in jo pošiljal rojakom v Slovenijo. Pri tem so mu veliko pomagale ge. Kovačič in Mežanova Malči. Svetnik je imel polno dela, obiskoval družine, učil otroke verouk, popoldan je imel vsak dan večernice v zavodu pri sestrah v Villa Progreso.

Ko sem v začetku oktobra nastopil službo cerkovnika, sem šele spoznal svetnika Škulja, bil je dober in svet duhovnik ter velik narodnjak. Ne malo časa si je vzel za spoved in domačini so ga imeli v velikem spoštovanju.

Ko sta bila kmalu premeščena oba ka-

plana, sta prišla na to mesto dva Slovence in sicer Marjan Lovriha - sedaj že pokojni, in Tone Dejak, ki deluje v Parizu, tako da so bili v fari kar trije slovenski duhovniki in še cerkovnik. Za praznike smo uvedli z Jožetom Mandeljnom pritrkavanje. Naši ljudje so se bolje počutili, tudi domačini so bili presenečeni ob zvonjenju!

Ko smo imeli novo mašo Jožeta Horna, smo okrasili cerkev z venci kot nekoč doma v Sloveniji. Za praznike je prihajalo toliko vernikov, da je bila cerkev nabito polna. Začeli smo tudi z prvimi četrtki. Delo je naraščalo, poroke, krsti, spovedovanje so se zvrstili po delovnem traku. Z velikim veseljem je obhajal svetnik Škulj zlato mašo; zelo ga je skrbelo vse, kar se je dogajalo takrat v domovini. Živel je zelo skromno v majhni sobici v prvem nadstropju, do kamor si prišel po slabih stopnicah brez vsake ugodnosti in podpore!

Ko je svetnik Karel Škulj nenadoma umrl 22. julija 1958, je imel tak pogreb, kot ga še ni bilo videti v San Martinu. Pokazalo se je, da je bil priljubljen, tako pri Slovincih kot domačinih. Njega je nadomestil za nekaj časa dr. Alojzij Starc; zvrstili so se v tem času razni dušni pastirji. Sedaj pa deluje med nami France Šenk. Odkar smo se preselili iz stolne cerkve v zavod Presvete Srca Jezusovega, smo postali bolj samostojni ter bogoslužje nam je vsem bolj prijetno in prisrčno.

V teh letih smo imeli tudi več novih maš iz naše skupnosti, kar trije bratje Langus: Janez, Primož in Jure. Kasneje pa Marko Mavrič in naš sovaščan Tomaž Mavrič. Marijan Bečan je tudi imel v tem zavodu svojo novo mašo. Praznovali smo srebrni jubilej Lovra Tomažina, Primoža Langusa in Jureta Rodeta.

Vsako leto imamo duhovne obnove za Veliko noč in slovesno ponovitev prvega obhajila.

Bog daj, da bi se vsi rojaki zavedali in cenili nad vse to našo slovensko službo božjo še veliko let. Da bi tudi mladi rod vzljubil in ostal zvest svojim prednikom in nadaljeval vse to, kar se je pred 50 leti začelo, in da ne bo pozabil na Boga in na slovenski narod.

Janko Filipič,
cerkovnik

18. občni zbor Mutuala Sloga

18. občni zbor Mutuala Sloga je bil v nedeljo, 26. julija 1998 v Slovenski hiši. Pri sv. maši smo se spomnili vseh članov, ki so nas v zadnji poslovni dobi zapustili. Daritev je vodil p. dr. Lojze Kukovica. Po zajtrku je pričel in vodil občni zbor predsednik France Hrovat. Vsi udeleženci so prejeli tiskane izvode s poročili. Najprej so se izvedli običajni postopki na občnih zbiorih, nato pa so sledila poročila. Zadnji je povzel besedo predsednik, ki je jedrnat orisal potek dela zadnjih osemnajst let. Od začetnih 280 članov, šteje Mutual Sloga več kot 2.500 članov. V pretekli dobi je bilo razdeljenih 156 podpor in nagrad v skupni vsoti \$ 171.124. in sicer: 17 ob porokah, 42 ob rojstvih, 24 ob končanem srednješolskem študiju, 2 ob zaključku univerzitetnih študijev, 57 starostnih podpor in 14 posmrtninskih podpor. Podrobni pogoji za nagrade in podpore so navedeni v 76. številki glasila "STIK". Živahno so delovale naše pisarne v mestih: Ramos Mejía, Castelar, San Justo, San Martín in Slovenska vas.

Pri volitvah je bil izvoljen soglasno naslednji odbor: predsednik France Hrovat, tajnik Avgustin Jeločnik, blagajnik Marjan Loboda. Svetovalci in namestniki so: Marjan Kopač, Rudi Gričar, Marjan Petkovšek in Janez Jereb. V nadzornem odboru so: Janez Teraš, Ciril Jan, Božidar Fink, Marjan Oberžan, Ivan Makovec in Janez Kramnik.

Osebnosti

Krsta: Krščena je bila Agustina Denise Čater, hčerka Karla in Alicie roj. Pérsico. Botra sta bila Marija Zupan roj. Čater in Rubén Pérsico.

V Mendozi pa je bil krščen Germán Gastón Banille, sin Sergija in Amalije roj. Bajda.

Čestitamo!

Smrt: V Bruslju v Belgiji je 15. avgusta umrl duhovnik Anton Ile (75).

Naj počiva v miru!

Mali oglasi

TURIZEM

Tel. 441-1264 / 1265

Letalske karte, rezerva
hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu

LEGAJO N° 3545-82

H. Yrigoyen 2742 - San Justo

PSIHOLOGINJA

Lic. Marjana Volovšek, klinična psihologinja, za mladino in odrasle, družine in pare. Av. Luis María Campos 1544 - 3. nadst. „12“ - Tel.: 784-2290

ADVOKATI

dr. Marjana Poznič - odvetnica - Vsak dan od 15. do 18. ure - Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 382-1148
dr. Franc Knavs, dr. Bernard Knavs, dr. Veronika Knavs - odvetniki - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadst. „E“ - Capital - Tel.: tel. in faks: 374-7991 in 476-0320.
dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Bogotá 3099, 2° B, Capital. Torek in petek od 16. do 20. Tel.: 613-1300
Dr. Héctor Fabián Lo Faro (Miklič). Odvetnik. Vsak dan od 15 do 20 ure. Almaguer 3351, 1. nadst. „F“, San Justo. Tel. 482-5624.

VIDEO

Marjan Vivod - video posnetki, filmanje z eno ali več kamerami. Predhodni proračun in zagotovljen termin izdelave. Padre Castañer 366 - (1708) Morón Tel.: 627-4242 - E-mail: vivodtime@overnet.com.ar

FOTOGRAF

Marko Vombergar - Telefon: 659-2060. Atelje: Garibaldi 2308 - (1754) Villa Luzuriaga.

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda - Azucénaga 77 - (1704) Ramos Mejía - Bs. As. - Tel./Fax: 656-3653

Kreditna Zadruga SLOGA - Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA - Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA - PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Uradije ob sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Nande Češarek).

SLOGA - PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Uradije ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 651-1760. Uradije ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 755-1266 - Uradije ob četrtkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberžan).

Cena največ štirih vrstic \$ 4 - za enkratno objavo, za vsak mesec - 4 številke - \$ 12.-

Obvestila

SOBOTA, 29. avgusta:

Redni pouk Slovenskega srednješolskega tečaja ob 15. v Slovenski hiši.

Koncert MPZ iz Sel na Koroškem v Slovenski pristavi ob 20. uri.

NEDELJA, 30. avgusta:

Proslava 26-letnice Rožmanovega doma s sodelovanjem MPZ iz Sel ob 11.30.

Poslovilni koncert MPZ iz Sel na Koroškem, ob 18.30 uri v Našem domu v San Justo.

Predavanje za mladino mag. Marije Korošec o nastopanju v javnosti bo na Pristavi ob 10.30 uri.

SOBOTA, 5. septembra:

32. „Naš dan“ Zveze slovenskih mater in žena, ob 18 uri v Slovenski hiši.

SOBOTA, 12. septembra:

Redni pouk Slovenskega srednješolskega tečaja ob 15. v Slovenski hiši.

SOBOTA, 19. septembra:

Proslava šolskih otrok na čast Antona Martinu Slomšku.

NEDELJA, 20. septembra:

Obletnica Slomškovega doma.

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI

26. avgusta 1998

1 dolar	169,64 SIT tolarjev
1 marka	94,39 SIT tolarjev
100 lir	9,57 SIT tolarjev

Društvo Slovenska pristava

vabi na koncert

Mešanega pevskega zbora iz Sel,

ki bo v soboto, 29. avgusta, ob 20. uri

**Po prireditvi prigrizek in prosta zabava
ob zvokih ansambla Drava**

Lepo vabljeni!

Naš dom

San Justo

vabi v nedeljo, 30. avgusta, ob 18.30 uri na

poslovilni koncert

MPZ iz Sel na Koroškem

Spremljal jih bo naš znani ansambel Drava.

Vsi prisrčno vabljeni!

Po koncertu bo tudi slavnostna večerja. Če želite, se za prijavo lahko obrnete na go. Mici Casullo (tel.: 441-5528) ter na gdč. Metko Malovrh (tel.: 484-6905).
Za izvrstno zabavo in ples bo poskrbel ansambel Drava!

NAREDITE KORAK Z NAMI

3222 naših članov se dobro zaveda sodelovanja v solidni denarni ustanovi. V zadnji poslovni dobi je pristopilo 98 novih članov. Zakaj se jim ne bi pridružili še vi? Karta Sloga vam poleg uslug daje šir pravico do nagradnega žrebanja za dve letalski vozovnici

BUE-LJU-BUE

Ne odlašajte več! Telefon za vas: 656-6565

SLOGA DA VEČ! V SLOGI JE MOČ!

**32. „Naš dan“ praznuje Zveza slovenskih mater in žena
v soboto, 5. septembra v Slovenski hiši.**

Ob 17.30 uri sv. maša v cerkvi Marije Pomagaj; nato v obednici srečanje s čajanko.
Lepo vabljeni

ZSMŽ

Zimski julij ni ustavil naših drobnih dejavnosti, kljub letošnji gripi, ki je skoraj vse obiskala, se tudi dalj časa ustavila kot druga leta. Lepo, vroče slovensko poletje je vabilo tjakaj, kamor smo le v duhu potovanja in spremljale nekatere, ki jim je bilo to možno uresničiti.

Srečanje smo pripravile to pot na prvi četrtek v mesecu v upanju na večjo udeležbo žena, pa so večinoma zadržane zaradi svetih ur pred prvim petkom; prav tako namestnik asistenta prelat Jože Guštin. (bodoči sestanki bodo spet na prvo sredo). Odbornica ga. Marta Jeločnikova, večša kuhinjskih skrivnosti, je pojasnila nekaj enostavnih jedi, zlasti tistih, ki jim je podlaga omleta - po domače. (Škoda, ni prostora za recepte). Hvaležne ge. Marti smo odhajale z namenom upoštevati njene nasvete.

Duhovne nasvete pri našem osebnem in organizacijskem delu pa je nam skozi leto posredoval prelat Guštin, ki se je na sestanku poslovil in pozdravil novodošlega prelata dr. Jureta Rodeta. Zahvalili smo se obema za tako skrbno vodstvo, prelato dr. Juretu Rodetu pa izrekle prisrčno dobrodošlico! Potem je stekel prost pogovor o zadnjih vtisih Evrope, zlasti Slovenije, katero je obiskal večkrat, če mu je le čas dopuščal; več bo povedal na oktobrskem srečanju. Podoba je, da bi kar vsi - tukaj in tam, iskreno ponavljali naše geslo leta: Sveti Duh, reši nas zmot in zablod!

Na svidenje v soboto 5. septembra in hvala lepa!

IZREDNO!

ZBORNİK

si boste lahko nabavili to nedeljo.

Opoldan na 26. obletnici
Rožmanovega doma.

Zvečer ob poslovilnem koncertu zbora iz Sel v Našem domu v San Justo.

Ne zamudite te priložnosti!

Zbornik naj krasi vsak slovenski dom!

„Oh, Suzana,
ne joči za menoj...“

SDO

Te vabi na

Mladinski dan na Pristavi

v nedeljo, 6. septembra

- 9.00 začetek tekmovanja
- 11.15 dviganje zastav
- 11.30 sv. maša
- 13.00 kosilo
- 19.00 kulturni program

„... saj prihajam k tebi spet nazaj
svoj benžo imam s seboj.“

Zabava poskrbljena

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE

Director: Valentín B. Debeljak

Propietario:

Asociación Civil Eslovenia Unida

Redacción y Administración:

RAMON L. FALCON 4158

(1407) BUENOS AIRES

ARGENTINA

Teléfono: (54-1) 636-0841

Telefax: (54-1) 636-2421

e-mail: esloveniau@impsat1.com.ar

e-mail: debeljak@pivos.com

Glavni urednik:

Tine Debeljak ml.

Uredniški odbor:

Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,

Gregor Batagelj

Correo
Argentino
Suc. 7

TARIFA REDUCIDA

Concesión N° 7211

Registro Nac. de la Propiedad

Intelectual N° 881153

Naročnina Svobodne Slovenije:

za Argentino \$ 55; pri pošiljanju po pošti pa \$ 65; obmejne države Argentine 90 USA dol.; ostale države v obeh Amerikah 100 USA dol.; Evropa 110 USA dol.; Avstralija-Afrika, Azija 120 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 75 USA dol. za vse države.

Čeke na ime „Eslovenia Libre“

Stavljenje, oblikovanje in tisk:

TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.

Estados Unidos 425 - (1101) Buenos Aires -

Argentina - Tel.: 307-1044 - Fax: 307-1953

E-mail: vilko@ciudad.com.ar

ZBORNİK

TUDI PO POŠTI

Nudimo Vam možnost, da Zbornik prejmete po pošti, ali da ga v vašem imenu dostavimo sorodniku, prijatelju ali znancu. Cena knjige, vključeno priporočena poštna taksa in stroški odposiljanja, je za vezan izvod sledeča:

Navadna pošta:

Argentina: \$ 110.-

Inozemstvo: \$ 135.-

Zračna pošta:

Sosednje države \$ 135.-

Ostala Amerika: \$ 140.-

Evropa in Avstralija: \$ 155.-

Broširan izvod pa je v vsakem primeru \$ 20.- cenejši.

Čeke pošljite na ime „Eslovenia Unida“

Poravnajte naročnino!

SFZ